

Sanoinkuvaamaton alttius räjähtää
Elää tuollapuolen järjen,
Ravintoketjun huipun kurkulle
Syvään painettu ahnaat hampaat.

Ja se prosessi toimii paremmin,
Kuin me pelätäkään ymmärsimme.
Välillä tunnen, kuinka seisomme
Irtileikattujen korvien päällä
Ja tunnen sen, millaista on, kun ne kutittavat,
Minun jalkapohjiani koskettavat,
Mutta ne
Ei tehdyksi saa sitä, mitä niiltä odotetaan.

refrain:
Auttaako meitä kumpaakaan,
Kun ei tiedetä puoliakaan?
Kuka voittaakaan siinä oikeestaan,
Jos se vieläkin jää kitumaan?

Ontuvaa, parhaimmillaankin auttavaa.

Mietin, olenko mä sairain kaikista,
Vai se, joka eniten hahmottaa
Kuvat, jotka sataa verkkokalvoille.
Lopullisen tekee helpommaksi
Sekoittuneet odotukset,
Kuin samasta maljasta myrkyt ja mehukatit.
Anamorfiset, muodottomat pakenevat, kun niitä tavotetaan.

refrain2:
Auttaako meitä ollenkaan,
Kun ei tiedetä puoliakaan?
Pyydän, aukaiskaa sitä silmukkaa,
Vaikka pois ette vie kokonaan.

Parhaimmillaankin auttavaa.

Samasta maljasta myrkyt ja mehukatit,
Eikä saa toisistaan irti niitä, kun ne sekotetaan.

Auttaako meitä kumpaakaan,
Kun ei tiedetä puoliakaan?
On kuin katseella seurata keinuntaa
Kissojen hirtettyjen.

refrain

refrain2

Ontuvaa,
Virheet heikosti peittävää...
Freestylemeikit.